

Vedrørende vurderingen af Udenrigsministeriets notat fra juli 1995 henvises til det ovenfor anførte.

Udlændingestyrelsen følger fortsat løbende situationen i Armenien.

Flygtningenævnet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at der – siden modtagelsen af Udenrigsministeriets skrivelse af 18. juli 1995 til Folketingets Retsudvalg – er indgået i alt 26 bilag i nævnets baggrundsmateriale vedrørende Armenien. Kilderne til dette baggrundsmateriale er UNHCR, Amnesty International, Udenrigsministeriet, Det amerikanske Udenrigsministerium, Udlændingestyrelsen, Dansk Flygtningehjælp, OSCE, Europarådet og nyhedsmedier.

Efter at Flygtningenævnet har modtaget Udlændingestyrelsens rapport af 15. juli 1996 på baggrund af styrelsens og Dansk Flygtningehjælps fælles rejse til Armenien i juni 1996, har nævnet behandlet 16 sager vedrørende armenske asylansøgere, der har henvist til militære forhold som (en del af) deres asylmotiv.

I en række sager har nævnet i begrundelserne for afgørelserne udtalt, at nævnet – blandt andet på baggrund af oplysningerne i Armenien-rapporten af 15. juli 1996 – har lagt vægt på, at forholdene i Armenien efter våbenhvilen i april 1994 ikke nu synes at have et sådant præg, at Armenien kan anses for krigsførende. Nævnet har bemærket, at der i tiden efter våbenhvilen har været tale om spredte skudepisoder i grænseegnene, og at der ikke ses grundlag for at antage, at organiserede krigshandlinger skulle være umiddelbart forestående.

I enkelte sager har nævnet fundet det godtgjort, at ansøgerne var blevet genindkaldt, men fandt på baggrund af de foreliggende baggrundsoplysninger ikke grundlag for at antage, at genindkaldelserne ville blive effektuerede. I en af disse afgørelser henviste nævnet til UNHCRs skrivelse af 15. maj 1996, hvoraf det fremgår, at personer tilhørende reserven kun bliver genindkaldt under totalmobilisering.

steriets arbejde med henblik på at øge sikkerheden for fritidssejlere?»

Begrundelse

Spørgsmålet rejses på baggrund af en henvendelse vedrørende fritidssejleres brug af livliner. I henvendelsen påpeges, at det største sikkerhedsmæssige problem for fritidssejlere er, at de i tilfælde af problemer ikke bliver om bord, men for hurtigt forlader et ellers sødygtigt fartøj. Det er opfattelsen, at anvendelse af brugervenlige livliner kan løse dette problem.

Svar (3/12 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

I begrundelsen for spørgsmålet er det anført, at fritidssejlere for hurtigt forlader et ellers sødygtigt fartøj, og at sikkerhedsline ville kunne løse dette problem. En sikkerhedsline er ikke ment som en lås, som forhindrer bæreren i at forlade fartøjet, når han har besluttet sig herfor. Der er tilfælde, hvor det ligefrem er vigtigt at kunne frigøre sig fra livlinen, f.eks. hvis fartøjet synker.

I dag er sikkerhedssele med livline ved at blive et af de vigtigste elementer i sejlerens personlige sikkerhedsudstyr. Ved større havkapsejladser, f.eks. Sjælland Rundt, er det et krav fra arrangørernes side, at livliner indgår i fartøjernes sikkerhedsudstyr.

Søsportens Sikkerhedsråd udgiver pjecen »Bliv om bord – brug sikkerhedssele og livline«, der sendes til sejlklubber og ligger fremme på bibliotekerne. Fritidssejlere bør derfor være klar over, at man bør bære en godkendt livline, hvis man vil sikre sig, under forhold hvor der er fare for at falde over bord.

I Danmark har vi valgt at regulere fritidssejleres adfærd ved rådgivning gennem Søsportens Sikkerhedsråd og unnlade at detailregulere området – det bør vi efter min opfattelse blive ved med.

Spm. nr. S 618

Til erhvervsministeren (22/11 96) af:

Bodil Thrane (V):

»Kan ministeren oplyse, om og i bekræftende fald hvorledes brugen af livliner indgår i mini-